

Vlaams
Parlement

ingediend op **1193** (2016-2017) – Nr. 2
28 juni 2017 (2016-2017)

Verslag

namens de Commissie voor Buitenlands Beleid,
Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking,
Toerisme en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door Tine Soens

over het ontwerp van decreet

houdende instemming met de overeenkomst
inzake politieke dialoog en samenwerking
tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds,
en de Republiek Cuba, anderzijds,
ondertekend te Brussel op 12 december 2016

Samenstelling van de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed:

Voorzitter: Rik Daems.

Vaste leden:

Ingeborg De Meulemeester, Marc Hendrickx, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire, Manuela Van Werde;

Sabine de Bethune, Vera Jans, Ward Kennes, Johan Verstreken;

Rik Daems, Herman De Croo;

Tine Soens, Güler Turan;

Wouter Vanbesien.

Plaatsvervangers:

Cathy Coudyser, Danielle Godderis-T'Jonck, Sofie Joosen, Elke Sleurs, Ann Soete, Sabine Vermeulen;

Karin Brouwers, Griet Coppé, Joris Poschet, Valerie Taeldeman;

Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester;

Renaat Landuyt, Steve Vandenberghe;

Bart Caron.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin;

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

1193 (2016-2017) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

De Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking, Toerisme en Onroerend Erfgoed behandelde op 27 juni 2017 het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016.

1. Inleidende uiteenzetting door Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Minister-president *Geert Bourgeois* licht toe dat deze samenwerkingsovereenkomst een algemene kaderovereenkomst is, die drie traditionele aspecten behelst: het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen.

De voorliggende overeenkomst is de eerste bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie (EU) en Cuba. Deze samenwerkingsovereenkomst vormt de basis voor een grotere betrokkenheid bij Cuba door middel van het versterken van de politieke dialoog en het versterken van de samenwerking op een breed spectrum van terreinen op basis van wederzijds respect, wederkerigheid, gezamenlijke belangen en respect voor hun soevereiniteit. Daarnaast omvat de overeenkomst de politieke standaardclausules van de EU inzake mensenrechten en het Internationaal Strafhof, alsook verbintenissen in verband met de rechten van vrouwen en kinderen, die worden gedefinieerd als essentiële elementen van de overeenkomst.

De betrekkingen worden gericht op steun voor de modernisering van de Cubaanse economie en maatschappij, bilaterale samenwerking en samenwerking in internationale fora ter versterking van de mensenrechten en de democratie, de bestrijding van discriminatie en de verwezenlijking van de doelstellingen voor duurzame ontwikkeling.

Deze overeenkomst heeft een gemengd karakter, waardoor niet alleen de federale overheid, maar ook de gewesten en de gemeenschappen bevoegd zijn.

2. Bespreking

Herman De Croo zegt dat er twee keuzes zijn: ofwel worden alle deuren zonder meer gesloten en is er geen dialoog, ofwel wordt ervoor gekozen om de dialoog aan te gaan, onder voorwaarden weliswaar. Het goedkeuren van deze overeenkomst houdt geen goedkeuring in van de binnenlandse politiek van Cuba. Het respect voor de mensenrechten en voor de democratie is daar, spijtig genoeg voor de Cubanen, nog niet aanwezig. Het aanknopen van relaties met Europa kan echter een begin zijn voor een verbetering.

Güler Turan stipt aan dat deze overeenkomst een kantelpunt is in de bilaterale relatie tussen Europa en Cuba. De overkoepelende doelstelling, overeenkomstig de visie en strategie van Federica Mogherini, is om Cuba de internationale gemeenschap binnen te trekken. Het lid is erover verheugd dat de EU het initiatief neemt om de relaties met Cuba te normaliseren, op politiek, sociaal en economisch gebied. Alleen via dialoog en samenwerking kan vooruitgang worden geboekt. Deze overeenkomst zal er echter ook mee moeten voor zorgen dat er inzake de mensenrechten in Cuba een aanzienlijke verbetering komt. Dit akkoord mag geen blanco cheque zijn. Als de clausules rond mensenrechten niet worden nageleefd, dan zal de overeenkomst geschorst kunnen worden. Zijn de modaliteiten dienaangaande vastgelegd? Zijn er voldoende garanties op dat vlak? Met mensenrechten mag immers niet worden gemarchandeerd.

De normalisatie van de relatie met Cuba is des te belangrijker nu de Amerikaanse president Donald Trump ook de relatie met Cuba betreft in zijn politiek theater, waardoor de houding van de Verenigde Staten (VS) tegenover Cuba verhardt. Er komen nieuwe restricties voor het toerisme en de handel. Sinds 1962 geldt er al een economisch en financieel embargo van de VS. Dat embargo is een anachronisme uit de Koude Oorlog. Het schaadt het Cubaanse volk en de Cubaanse economie en er is geen enkel zinnig argument om het anno 2017 te behouden. De EU heeft zich daar ook altijd tegen uitgesproken en het zou goed zijn als naar aanleiding van deze overeenkomst nog eens duidelijk wordt gesteld dat Europa deze blokkade onzinnig vindt. De Cubaanse bevolking mag niet langer het slachtoffer zijn van anachronistische politieke spelletjes.

Minister-president *Geert Bourgeois* vindt het wat verrassend dat opmerkingen die hier zo-even over de overeenkomst met Ecuador (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1179/2) werden gemaakt, niet worden herhaald voor Cuba. Hij onderschrijft het pleidooi van Herman De Croo voor het aangaan van een dialoog.

De Amerikaanse president Trump heeft een aantal maatregelen van zijn voorganger teruggedroefd, maar die zijn niet bijzonder ingrijpend. Er is wel minder openheid dan onder de vorige regering.

Wat de mensenrechten betreft, is het zo dat artikel 85 in een mechanisme voorziet bij niet nakoming van de verplichtingen. Problemen moeten eerst worden gesignaleerd en dan wordt een dialoog aangegaan en er kunnen dringende maatregelen worden genomen, tot en met de opschorting van de overeenkomst.

3. Stemmingen

3.1. Artikelsgewijze stemming

De artikelen 1 en 2 van het ontwerp van decreet worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

3.2. Stemming over het geheel

Het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst inzake politieke dialoog en samenwerking tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Cuba, anderzijds, ondertekend te Brussel op 12 december 2016, wordt eveneens eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Rik DAEMS,
voorzitter

Tine SOENS,
verslaggever